

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 6C/101/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8213210146
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2016:8213210146.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudcom, JUDr. Milanom Majerníkom, PhD., v právnej veci žalobcu: EOS KSI Česká republika, s.r.o., Novodvorská 994, 142 21 Praha, IČO: 25 117 483, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava proti žalovanému: K. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom D., zastúpenému opatrovníkom: JUDr. Jozef Mokráň, vyšší súdny úradník Okresného súdu Poprad, o zaplatenie 116.042,71 CZK s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobou súdu doručenou dňa XX.XX.XXXX navrhol žalobca zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 116.042,71 CZK s príslušenstvom a taktiež nahradiť trovy konania. V odôvodnení žaloby žalobca poukázal na to, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.9.2009 uzavretej medzi postupcom Českou sporiteľnou, a.s. a spoločnosťou EOS KSI Česká republika, s.r.o. došlo k postúpeniu pohľadávky Českej sporiteľne, a.s. voči žalovanému. Ďalej žalobca poukázal na to, že žalovaný uzatvoril dňa X.X.XXXX s právnym predchodcom žalobcu, t.j. s Českou sporiteľňou, a.s. zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 30.000,- CZK s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou 15%.

V podaní zo dňa 8.7.2014 žalobca rozporne s podanou žalobou uviedol, že na základe zmluvy o úvere právny predchodca poskytol žalovanému sumu 100.000 CZK.

Žalovaný sa zaviazal splácať istinu úveru v pravidelných mesačných splátkach po 2.147 CZK. Celkový nedoplatok z predčasne ukončenej zmluvy ku dňu postúpenia pohľadávky 15.9.2009 predstavoval sumu 116.042,21 CZK.

Vykonaným šetrením bolo zistené, že terajší pobyt žalovaného je neznámy a preto mu podľa § 29 ods. 2 O.s.p. bol ustanovený opatrovník.

Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil opatrovník žalovaného, ktorý svoju neúčast' neospravedlnil, preto súd vec prejednal podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti opatrovníka žalovaného.

Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie žalobou zo dňa X.XX.XXXX, výpisom z Obchodníku rejstříku č.l. 4-5, 6-7, zmluvou o postúpení pohľadávok č.l. 8-15, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 18. 10. 2010, zmluvou o úvere č.l. 18-21, výzvou zo dňa 20. 12. 2009, všeobecnými

obchodnými podmienkami Českej sporiteľne č.l. 23-42, podaním označené ako podklady pre súdne konanie č.l. 43-49, plnomocenstvo č.l. 50, pokusom o zmier č.l. 53, podaním žalobcu zo dňa 8. 7. 2014, výpisom č.l. 77-83, uznesením č.l. 101.

Na pojednávaní právny zástupca v rozpore s predloženými listinnými dôkazmi uviedol, že pohľadávku zosplatnil žalobca, nie jeho právny predchodca. Zároveň sa nevedel vyjadriť k rozdielu medzi v žalobe uvedeným dátumom postúpenia pohľadávky dňa 15.9.2009 v sume 116.042,21 CZK a sumou uvádzanou vo výzve právneho predchodcu žalobcu zo dňa 12.11.2009. Rozpornými boli aj dátumy a sumy uvádzané v žalobe a v priložených listinných dôkazoch, preto súd pri vykonávaní dokazovania vzhľadom na dôkazné bremeno žalobcu vychádzal z priložených listín, a to zmluvy o úvere, zmluvy o postúpení pohľadávok a z výzvy na č.l. 22 spisu.

Z predloženej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX vyplýva, že žalovaný a právny predchodca žalobcu (Česká sporitelňa, a.s.) uzavreli zmluvu o úvere, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá finančná suma vo výške 100.000,- Kč, pričom žalovaný sa zaviazal splatiť tento úver v pravidelných mesačných splátkach po 2.147,- Kč, splatných vždy do 25-teho dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka bude zaplatená dňa 25.4.2008. Z bodu I 3. tejto zmluvy vyplýva, že účastníci zmluvy si dohodli úrokovú sadzbu 15% ročne. Z bodu I 12. zmluvy vyplýva, že banka (právny predchodca žalobcu) je oprávnená požadovať v určenej lehote splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom, nezávisle na stave jeho čerpania a splatnosti, ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky úveru po dobu dlhšiu než 3 mesiace alebo so splatením viac než dvoch splátok v dohodnutej lehote, v prípade, že je v tejto zmluve zjednané zaistenie pohľadávok banky zo zmluvy, nedoplní požadované zaistenie úveru v súlade s touto zmluvou, poskytne nepravdivé alebo neúplné údaje rozhodné pre poskytnutie úveru, poruší niektorú z povinností uvedených v bode 1 časti III.

Právny zástupca žalobcu k ustanoveniu § 5 b zákona o ochrane spotrebiteľa uviedol, že trvajú na podanej žalobe, nakoľko platí štvorročná premlčacia lehota.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka č. 513/1991 Sb. ČR v platnom znení (ďalej len OBZ), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššie prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Sb. ČR v platnom znení, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z úroky z omeškania, ktorých výšku stanoví vykonávajúci predpis.

Podľa § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Sb. Občianskeho zákonníka, právo se promlčí, jestliže nebylo vykonáno v dobe v tomto zákone stanovené (§ 101 až 110). K promlčení soud přihlédne jen k námitce dlužníka. Dovolá-li se dlužník promlčení, nelze promlčené právo věřiteli přiznat.

Podľa § 101 zákona č. 40/1964 Sb. Občianskeho zákonníka, pokud není v dalších ustanoveních uvedeno jinak, je promlčecí doba tříletá a běží ode dne, kdy právo mohlo být vykonáno poprvé.

Podľa § 103 zákona č. 40/1964 Sb. Občianskeho zákonníka, bylo-li dohodnuto plnění ve splátkách, počíná běžet promlčecí doba jednotlivých splátek ode dne jejich splatnosti. Stane-li se pro nesplnění některé ze splátek splatným celý dluh (§ 565), počne běžet promlčecí doba ode dne splatnosti nesplněné splátky.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Sb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotřebitelskými smlouvami jsou smlouvy kupní, smlouvy o dílo, případně jiné smlouvy, pokud smluvními stranami jsou na jedné straně spotřebitel a na druhé straně dodavatel.

Podľa § 55 ods. 1 zákona č. 40/1964 Sb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, smluvní ujednání spotrebiteľských smluv se nemohou odchýliť od zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ se zejména nemůže vzdát práv, které mu zákon poskytuje, nebo jinak zhoršit své smluvní postavení.

Podľa § 55 ods. 3 zákona č. 40/1964 Sb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, v pochybnostech o významu spotrebiteľských smluv platí výklad pro spotrebiteľa príznivejší.

Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 40/1964 Sb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, spotrebiteľské smlouvy nesmějí obsahovat ujednání, která v rozporu s požadavkem dobré víry znamenají k újmě spotrebiteľa značnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran.

Podľa Článku 1, ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS, účelom tejto smernice je aproximovať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov, ktoré sa nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom.

Podľa Článku 2 Smernice Rady 93/13/EHS, na účely tejto smernice:

- a) "nekalé podmienky" znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3;
- b) "spotrebiteľ" znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom, nevzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo povolaniu;
- c) "predajca alebo dodávateľ" znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom vzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo povolaniu bez ohľadu na to či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva.

Podľa Článku 2, ods. 1 a 2 Smernice Rady 93/13/EHS, (1.) zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. (2.) Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa Článku 2, ods. 1 a 2 Smernice Rady 93/13/EHS, v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2.

Podľa Článku 6, ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

V tejto právnej veci sa jedná o spor s cudzím prvkom. Žalovaný je štátnym občanom Slovenskej republiky. V zmysle článku 16 oddielu 2 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudku v občianskych a obchodných veciach, žalobca správne žaloval žalovaného na miestne príslušnom súde, keďže žalovaného ako spotrebiteľa mohol žalovať len na súde členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. Žalovaný má bydlisko v Slovenskej republike, na ul. N. N. XX, XXX XX D., t.j. v obvode Okresného súdu Bardejov. Tunajší súd má teda právomoc vo veci konať. Na právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi bolo použité ako rozhodné právo, právo Českej republiky, pretože podľa článku 5 Dohovoru o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím, 19.6.1980) sa tento právny vzťah spravuje právnym poriadkom štátu obvyklého pobytu spotrebiteľa, pričom v čase uzavretia zmluvy o úvere mal žalovaný ako spotrebiteľ obvyklý pobyt v Rotave v Českej republike.

Ako už súd vyššie uviedol, na predmetnú zmluvu o úvere použil ako rozhodné právo právny poriadok Českej republiky a podľa tohto poriadku posudzoval uvedenú zmluvu, ako aj premlčanie. Zmluva o úvere bola uzavretá dňa X.X.XXXX, t. j. za účinnosti Občianskeho zákonníka, ktorý špecifikuje, že v tomto právnom vzťahu vystupuje žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý čerpaním uvedeného úveru uspokojuje svoje osobné potreby a zároveň žalobca, resp. jeho právny predchodca, ktorý vystupuje ako podnikateľ

poskytujúci uvedené služby. Do Občianskeho zákonníka bola úprava spotrebiteľských zmlúv zavedená zákonom č. 367/2000 Sb. s účinnosťou od 1.1.2001, kedy sa zaradzovala medzi spotrebiteľské zmluvy kúpna zmluva, zmluva o dielo, prípadne iné zmluvy upravené v ôsmej časti Občianskeho zákonníka, pokiaľ zmluvnými stranami sú na jednej strane spotrebiteľ a na druhej strane dodávateľ, pričom v súčasnosti sa podľa § 52 za spotrebiteľskú zmluvu považuje kúpna zmluva, zmluva o dielo, prípadne iné zmluvy, pokiaľ zmluvnými stranami sú na jednej strane spotrebiteľa na druhej strane dodávateľ.

Z ustanovenia § 55 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že uzavretá úverová zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, keďže spĺňa všetky znaky typovej spotrebiteľskej zmluvy podľa vyššie citovaných právnych predpisov. Osobitne je potrebné zdôrazniť, že jednou z charakteristických čŕt spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprimerané podmienky, t.j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Za neprijateľnú podmienku je potrebné považovať aj aplikáciu Obchodného zákona aj vo vzťahu k premlčaniu, keďže spotrebiteľ ju nemá možnosť ovplyvniť a spôsobuje jeho menej priaznivé postavenie. S uplatnením Obchodného zákonníka je spojená dlhšia (štvorročná) premlčacia doba v porovnaní s Občianskym zákonníkom (trojročná premlčacia doba). V tejto súvislosti je potrebné uviesť že aj do právneho systému Českej republiky boli začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená práva úprava má základ v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Súd na premlčanie nároku prihliadal ex offa vychádzajúc z ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Toto ustanovenie aplikoval, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t.j. pred účinnosťou tohto zákona. Teda z úradnej povinnosti (ex offa) prihliadol na premlčanie nároku žalobcu.

Súd skúmal začiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby, ktorá pre daný vzťah prichádza do úvahy v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka, a ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. V prejednávanej sa žalobca prvýkrát mohol domáhať od žalovaného vrátenia nevrátenej časti istiny úveru, a dohodnutého úroku dňom nasledujúcim po dni zosplatnenia úveru t. j. dňom 29.12.2009. Všeobecná trojročná premlčacia lehota na istinu nevráteného úveru, dohodnutého úroku z úveru a úrokov z omeškania uplynula preto dňom 29.12.2012. Keďže žaloba bola doručená tunajšiemu súdu až dňa 19.12.2013, žalobcom uplatnený nárok je premlčaný a bol uplatnený po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty. Súd preto nárok žalobcu zamietol v celom rozsahu. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje a odkazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR R28/84, podľa ktorého, ak čas plnenia nebol dohodnutý, ani inak stanovený, premlčacia lehota začína plynúť dňom nasledujúcim po tom, kedy dlh vznikol. Keďže v danom prípade došlo ku vzniku dlhu žalovaného dňom predčasného zosplatnenia t. j. 28.12.2009, všeobecná trojročná premlčacia lehota začala plynúť nasledujúcim dňom, pretože dňom 28.12.2009 sa žalobca mohol domáhať od žalovaného zaplatenia dlžných súm z poskytnutého úveru (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 25/2003).

V súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo (porovnaj rozsudok NS SR vo veci 5MCdo/20/09). Základ vnútroštátnej právnej úpravy ochrany spotrebiteľa v Českej republike teda predstavuje ust. § 52 a nasl. Českého občianskeho zákonníka. Postavenia spotrebiteľa totiž nie je možné zhoršiť v porovnaní s právnu úpravou v Občianskom zákonníku. Teda v prípade kolízie dvoch noriem na ten istý inštitút sa použije výhodnejšie občianske právo.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca mohol svoje právo vykonať vtedy, keď mohol z objektívneho, nie subjektívneho hľadiska požiadať o splnenie dlhu. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k jednoznačnému záveru, že nárok žalobcu je premlčaný, keďže žalobca, mohol právo vykonať po prvý raz 29.12.2009, tak ako to vyplýva aj z jeho listu zo dňa 12.11.2009 (č.l. 22).

Vo vzťahu k úrokom za poskytnutý úver a úrokom z omeškania súd poznamenáva, že úroky ako aj úroky z omeškania sú príslušenstvom k pohľadávke a pokiaľ súd konštatoval premlčanie hlavného záväzku, t. j. istiny nevrátenej časti úveru, nemôže sa premlčanie hlavného záväzku neprejavíť v premlčaní úrokov a úrokov z omeškania ako vedľajšieho záväzku, ktoré sú akcesorickej povahy vo vzťahu k istine (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21Cdo 681/2006, 21Cdo 682/2006 zo dňa 08. 02. 2007).

Vzhľadom na premlčanie istiny je potom premlčaný aj nárok žalobcu na úroky, ako aj úroky z omeškania, a to v celom rozsahu. Súd preto návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol z dôvodu premlčania, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Podporne súd argumentačne odkazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/24/2015, sp. zn. 19Co/292/2014, sp. zn. 21Co/93/2014, sp. zn. 19Co/2/2015, sp.zn. 13Co/103/2015.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vzhľadom k tomu, že súd žalobu zamietol v celom rozsahu, žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu a vznikol mu nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspešný nebol, avšak žalovaný si žiadne trovy konania neuplatnil, preto súd o trovách konania rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, ktorý rozsudok vydal.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napadá a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.)

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.